

ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟ ΣΤΗΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

***Νίκος Στεφανής**, Ψυχίατρος, Ομαδικός Αναλυτής, Εκπαιδευτής, Μέλος της Εκπαιδευτικής Επιτροπής του Οργανισμού.*

Περίληψη

"Το καλό και το κακό είναι οι προκαταλήψεις του θεού", έγραφε ο Νίτσε στο "Πέρα από το καλό και το κακό".

Στόχος αυτής της παρουσίασης είναι να ασχοληθεί με τις έννοιες του καλού/κακού, όπως αυτές εμφανίζονται εντός της αναλυτικής πρακτικής, ώστε να καταδείξει την απαίτηση για τους αναλυτές να απέχουν από τη θεώρηση των αναλυόμενων τους με αυτούς τους όρους. Θέση της αναλυτικής πρακτικής οφείλει να είναι είτε η προκαταβολική άρνηση των όρων του διχασμού καλό/κακό είτε η σταθερή και μόνιμη διπλή χρήση-ταυτόχρονη χρήση αυτών σε κάθε φαινόμενο και περίπτωση στην ανάλυση, πράγμα που θα σήμαινε την εκ νέου την ακύρωση αυτών των όρων.

Προς επεξήγηση αυτών θα ξεκινήσουμε με μια αναφορά στη ψυχαναλυτική θεωρία, όπου υπενθυμίζεται η πραγματική φύση των ορισμών καλού/κακού, (αντίθετη με την κοινωνική ή προσωπική ναρκισσιστική χρήση αυτών) και άρα μας αναγκάζει ως αναλυτές να απέχουμε από τη διχαστική αυτή κατανόηση και θα συνεχίσουμε με παραδείγματα που δεικνύεται πως η ταυτόχρονη και ισότιμη χρήση των ορών, τους αλληλοεξουδετερώνει προς ωφέλεια της αναλυτικής πρακτικής.

Βιβλιογραφία

Fr. Nietzsche (2010) Πέρα από το καλό και το κακό, μτφρ. Σαρίκας Ζ., Αθήνα: Πανοπτικόν
J.Laplanche- J.B.Pontalis (2008) Λεξιλόγιο της ψυχανάλυσης, μτφρ. Καψαμπέλης Β., Αλούπης Π. & Χαλκούση Λ., Αθήνα: Κέδρος